

Secretariaat

Limburglaan 10
Postbus 5700
6202 MA Maastricht

T +31 (0)43 - 389 77 66
F +31 (0)43 - 389 76 84
info@rovl.nl

Blog #mvd01.**Eenzijdige ongevallen, een gruwel**

Regelmatig komen ze weer in het nieuws. De (vooral) jonge mannen die de macht over het stuur verliezen en (vaak) tegen een boom hun leven laten. Soms slepen ze een leeftijdgenoot mee de dood in, een andere keer is het een nietsvermoedende weggebruiker die opeens wordt geconfronteerd met een tollende en razende auto. Niet meer te ontwijken en de klap zien aankomen. Dat moet een verschrikkelijk moment zijn. De nabestaanden blijven verbijsterd achter met duizenden vragen. Geen afscheid, hij wilde nog zoveel in zijn leven.

Waarom zoeken we op de openbare weg de grenzen van ons kunnen op? Bravoure, thrill seeking, de kick van de snelheid, de invloed van de drugs en last but not least de onvolwassenheid. Vooral dat laatste wordt steeds meer duidelijk. De hersenen van met name jonge mannen blijken tot het 24^e levensjaar nog niet volwassen. De frontale kwab, die ons impulsief gedrag dempt, ons het vermogen geeft te relativiseren en gevaren doet herkennen en ons daarvan de risico's doet inschatten, is als we in de auto of op de motor mogen stappen nog in ontwikkeling. Lang dachten we met 18 jaar volwassen voldoende zijn. Niets minder is waar.

Uit wetenschappelijk onderzoek van o.a. de Universiteit Maastricht weten we ook dat jonge mensen elkaar negatief beïnvloeden. In een simulator blijkt een jonge man opeens 2,5 keer zo gevaarlijk te worden (op de weg dan) als een leeftijdsgenoot naast hem zit. Als je al deze factoren beziet, en daarbij optelt dat een snelle bolide al gauw betaalbaar wordt, moet het wel regelmatig fout gaan.

We proberen met verkeerseducatie en een steeds verbeterde rijopleiding het probleem te tackelen. Dat dit onvoldoende is zal niet als een verrassing klinken. Met het invoeren van het verhogen van de rijbewijleeftijd, begeleid rijden, een nachtverbod en zero tolerance (dus geen enkel toegestaan promillage) van alcohol en drugs moeten we in mijn optiek niet te lang wachten.

Maar hoe leren we onze grenzen ook alweer kennen als het gaat om sport, boomklimmen, fietsen, springen, bergbeklimmen en noem maar op? Juist door het te doen met vallen en opstaan. Alleen gaat het vallen op de openbare weg dus te vaak helemaal fout. Misschien toch maar overwegen om circuits aan te leggen met hele, hele brede grindstroken? Kunnen we daar de stoom afblazen die de druk toch op de ketel zet.

[« terug](#)

Reacties

Jos van Rens

27-07-2010 09:04

Helemaal met je eens. Er zijn voldoende kartbanen, ook in Limburg. Zet de dudes tegen minder dan bekeuringkosten 15 minuten in zo'n kart. Daarna in een botssimulator en geef ze dan ook nog een reanimatie cursus. Alle ingrediënten zijn voorhanden om de grenzen te verleggen en leermomenten te verankeren. Kunnen we vandaag beginnen met het verminderen van leed? Ja!

Reactie toevoegen

naam:

bericht:

Anti Spam vraag. Type het getal links over:

Versturen >>